Думи мої, думи мої,
Де ви подівались,
Нащо мене покинули,
Чому одцурались?
Покинули, загинули
Десь-то за морями;
Не вимолю, не виплачу
Словом, ні сльозами...
Не відаю і не знаю,
Де б то вас шукати;
Піду, стану край світа,
Буду вас гукати;
Чи ви в морі з буйним вітром
Збиваєте хвилі,
Чи за морем співаєте
Пісні жалісливі?
Чи по скелям, по бескидам
Блукаєте здуру,
Чи з панами вельможними
Гадаєте думу?
Потаскались, поблукали,
Пора вам додому;
Скучно мені, сумно мені
Без вас, молодому!
Чи ви в небі над зірками
Шукаєте долі,
Чи де в хаті заглядiлись
На чорнії брови?
Знаю, знаю, мої думи,
Ви до їх охочі;
Милуєте чорні брови,
Цілуєте очі!
Думи мої давні, любі,
Думи мої милі!
Прибувайте, прилітайте,

Мої жалісливі!
Покинула мене доля,
Покинули люди;
Нащо ж мене покинули,
Думи мої, думи!